

॥ खंड ०४ ॥

॥ ओवी नं. ०४ ॥

ओवी महात्मः- स्थापनेच्या वेळी हमस्खास म्हणण्यात येणारी..

॥ सावंगा-जळाव दंडची मुळवरची ओवी ॥

॥ स्वप्नी दिसे, दृष्टांत घडे ॥

वरचरण :- ॥ असचं यवुग येईन दाद हो । असाच हा खेळ होणार ।

याची याद ठेवजा गडे हो । मो-हे/पुढे आहे असचं होणारं ॥

॥ स्वप्नी दिसेतां, दृष्टांत घडेनं । सारेच/अवघेच करतीन बडबडं ।

मो-हं होणार, सारं सांगतलं । हेही पाहजा नवलं खरं ॥७॥

॥ ज्याहीचे देव, त्याहीला लागतीन । रोग-विघ्न उठणारं ।

सुखः असता, दुःख होईन । हेही पाहजा घरोघरं ॥

॥ वैत-भुत, लाव-चुडैला । याहीचही उडवनं ठिकाणं ।

मानवा मध्ये, विरं उठतीन । सिध्दक-साधक अवतारं ॥

॥ माती धरल्या, सोनं करते । सिध्दक साधक अवतारं ॥

जागी-जागी, यात्रा भरन । याहीची याहीच्या जवळ/समोरं ॥८॥

॥ होईन झाडाचां राहुं । झाडो-झाडी पाळणे लागतीनं ।

गल्ली कुच्चीनं शिर लोळते । पहा देवाचे कौतुक ।

किंवा:-गल्लो गल्ली सिद पडनं । पहा देवाचे कौतुक ॥

॥ उदिम धंदे, सोडुनया कायर/ताईप । लोकं, जाणार फारं/सारं ।

धन-संपदा, खाउन बसतीन । सारेच होतीन कंगाल ॥

॥ सुरुळंग राज्यीका मध्ये पडन । तुट पैश्यांची नुपरं ।

अर्थी-रथी, शाहु-सावकारं । हे लुटल्या जातीन फारं ॥

॥ छत्तीस कार खाने हे बसतीनं । बसतीन उदीम व्यवहारं ।

अर्थी रथी शाहु सावकार । हे लुटल्या जातीन अंतापार ॥९॥

॥ तेव्हा राजकी, शेळे धरतीनं । बाविस उमरा उठणारं ।

जिकडे-तिकडे, भांडणं लागन । हे भांडन तिन ताळं ॥

॥ अडुसष्ट तिर्थ व-हाड देशा । देशा मध्ये होणारं ।

साधु-संत, भट-बाम्हणं । याहीलाही मान येईन फारं ॥ १० ॥

॥ तिरकुट मोडुन, चव यवगाचा । एकच होईन मारोडा ।

साधु-संत भट-बाम्हण । हाही लबाड, होईन खरा ॥

॥ सहा दर्शन, जोग मोडुन । गाई गोठाणं होणारं ।

पन्नाशीला स्वयंवर होईन । हे पाहजा तुम्ही मो-हं/डोळ्यानं॥१२॥

॥ दवंडी देतो, सांगुन ठेवतो । जन म्हणतीन होईन कयी ? ।

अधिर/अदुर आहे, मानव देही । जरा याहीला धिर नाही ॥

॥ दवंडी देतो, सांगुन ठेवतो । जन म्हणतीन करन कोण ? ।

सुरुळंगाच्या/तुरुळंगाच्या बाहेर निघन । तोच दाखवन करूनं ॥१४॥

भजने:-॥ दवंडी देतो, सांगुन ठेवतो । तुम्ही उठा उठा हो, आला तुमचा दिवस.

॥ दवंडी देतो हो दवंडी देतो । तुम्ही उठा उठा हो । आलं सत् यवग ॥

॥ दवंडी देल्ली कृष्णानं । अजुन नाही कोणाले मालुम ॥

॥ दवंडी कृष्णाची होयं । दवंडी वाल्याचे धरावं पाय ॥

शब्दार्थ :- अदुर, अठोर:- अधिर, धिर नसलेला । सुरुळंग :- विहीर खोदतांना

जसे काळा दगडात सुरुळंग लावुन विहीर फोडत खोदल्या जाते, त्याप्रमाणे तिरगुणी मायेचा तिन गुण रंगाचा प्रपंचाला सुरुळंग लावुन/मोडुन चौध्या स्वरंगाचे पाण्यात न्हावुन आलेला, तिन ला सोडुन तिच्या वरून चौध्या पर्यंत जाणारा, भग्मरगुंफा मार्ग ।

तुरुळंग :- मायेचा तुरुळंग, जग हे मायेची वंदिशाळा । कुच्ची :- अरुळंद वोळ, अरुळंद गल्ली

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥